

забелязва. Мѣташе се по стенитѣ, чукаше съ главата си по решетката, после седна край мене, обърнатъ гърбомъ, и почна да разбърква съ ржце сламата, като се приструваше, че не обръща никакво внимание на мене.

Пакъ понечихъ да си трѣгна. Мимусъ веднага скочи на гърба ми, чукна ме съ ржка по главата и на минутата скочи и се скри въ срещния жгълъ, гдето остана неподвиженъ. Останахъ неподвиженъ и азъ.

Мимусъ пакъ се покачи на гърба ми и почна да ме потупва съ ржце.

— Мимусчо... Мимусчо... заговорихъ му кротко, седни тукъ... и му сочехъ съ ржка.

Той отначало ме перна по ржката, после я хвана съ дветѣ си ржце, потегли я къмъ устата си и почна слабо да я хапе. Азъ пакъ стояхъ неподвиженъ. По-нататкъ Мимусъ се залови за краката ми: отначало ги удряше съ ржце, а после почна да ги хапе. А азъ продължавахъ да стоя неподвиженъ и да му говоря нѣжно:

— Не прави така, Мимусчо, пушни ме...

Най-после азъ го оставихъ и си излѣзохъ, като му показахъ банана, който носѣхъ за себе си.

Следъ мене Мимусъ се нахвърли ядовито върху мрежата на клетката и зарѣмжа. По-късно азъ влизахъ нѣколко пжти при него. Той полази по мене и застана на гърдитѣ ми. Тогава азъ отворихъ вратата на клетката и двама съ него излѣзохме вънъ.

Първото опитомяване стана.

(Ще продължимъ)

Горана Горнева

ВАСИЛЪ ЛЕВСКИ

II

Борба между сестреника и вуйчото

Въ онови време българскиятъ народъ се вече пробудилъ. Навсѣкжде се отварѣли училища и читалища, печатали се книги и вестници, които българитѣ, особено по-младитѣ, жадно четѣли. Занаятитѣ и търговията почнали да се развиватъ, поминѣкътъ на людетѣ взелъ да се подобрява. Народътъ почналъ да иска отъ турцитѣ по-голѣми правдини: той не искалъ вече само да се покорява и да робува, а взелъ да мисли, какъ самъ да нарежда своитѣ черковни и обществени работи.

Градъ Карлово, който е билъ единъ отъ буднитѣ български градове, ималъ вече множество просвѣтени младежи. Но, както навсѣкжде, така и тука, между по-буднитѣ българи се явили две течения. Едното, на чело на което стояли по-старитѣ и по-богатитѣ люде и чорбаджиитѣ, почнали да искатъ и да се борятъ само за черковни и училищни правдини. Другото течение, въ което участвували по-младитѣ и по-буйнитѣ, се стремѣло къмъ политическа свобода. Събудилитѣ се младежи били жадни за подвизи и за смѣла борба. Тѣ съ захласъ слушали славнитѣ и юнашки дѣла